

Suksilla ja hevosilla Nuuksiossa

Voittajilta ei vauhtia puuttunut. Hiihtoesteratsastuskonkari Welldone, master-opettaja Pirkko Hannula ja suksilla Jarno Lehtoranta.

"Aja!" kajahtaa lähtösignaali kaiuttimista. Kaksi valjakkoa säntää matkaan lumikokkareiden singotessa kavioista. Heti ensimmäisenä on este hiihtäjille; kolmen hyppyrin sarja, jolta rata jatkuu esteen ja hyppyrin yhdistelmälle sekä pujoteltaville tynnyreille.

Uleisö pidättää hengitystään ja huudahtaa, kun toinen hiihtäjä kaatuu. Hiukan myöhemmin takakaarteessa ison hyppyrin luona nopeamman valjakon perässä tuleekin hevonen ilman hiihtäjää ja ratsastajaa! "Mitä tapahtui?" "Ottakaa hevonen kiinni!" Hevonen painelee häntä soihduna pitkin hiihtoratsastusrataa ja kurvaa sitten kohti tallia. Hetken kuluttua tulee kuulutus, hevonen, ratsastaja ja hiihtäjä ovat vahingoittumattomia ja hyvissä voimissa. Mitähän tässä vielä ehtiikään tapahtua, tämä oli vasta ensimmäinen kilpailupari!

Hyvin meni! Kyllä kelpaa hymyillä hienon suorituksen jälkeen. Toiseksi tiukassa kisassa tulivat Gril selässään Mirka Nyssönen ja hiihtäjä Christoffer von Knorring

Jo seitsemännen kerran

Nuukсион Ratsastajat järjestivät 20.2.2005 jo seitsemännen kerran perinteeksi muodostuneet hiihtoesteratsastuskilpailut Cajus Aminoffin tallilla Nuuksiossa. Tavoitteena on ollut tehdä kilpailuista jokavuotinen tapahtuma, mutta parina vuonna kelit eivät ole suosineet ja kilpailut on pitänyt jättää järjestämättä. Ensimmäiset kilpailut olivat vuonna 1996 ja aluksi mukana oli lähinnä oman tallin väkeä. Nykyään tapahtuma on suosittu koko perheen talvirieha rekiäjeluiheen ja makkaranpaistonuotioineen. Myös media on ollut kiinnostunut hiihtoesteratsastuksesta ja useana vuonna tapahtumassa on ollut kuvaamassa eri tv-kanavien kamerat. Hiihtoesteratsastus on lajina kiinnostava ja mukaansatempaava. Useat eri tahot ovat huomanneet sen tuovan ratsastusurheilulle positiivista julkisuutta ja mm. Suomen Ratsastajainliitto on ollut mukana tukemassa kilpailutoimintaa.

Mitä on hiihtoesteratsastus?

Hiihtoesteratsastus on vauhdikas talviurheilulaji. Tavallisin kilpailumuoto on kaksintaistelu, jossa kaksi ratsukon ja hiihtäjän muodostamaa valjakkoa suorittaa rataa yhtä aikaa. Rata on yleensä kaksoisrata ja se kierretään kaksi kertaa niin, että kumpikin valjakko menee sekä sisään- että ulkoradan. Tavoitteena on mahdollisimman nopea aika ja vähän virhesekunteja, joita tulee mm. estepuomin pudottamisesta ja pujottelutynnyreiden kaatamisesta, mutta ei esimerkiksi hiihtäjän kaatumisesta ja irtautumisesta valjakosta. Lopullinen tulos on valjakon aika lisätyn virhesekunneilla. Rata muodostuu esteistä, joista osa on tarkoitettu ratsukolle, osa hiihtäjälle ja osa valjakolle. Ratsukolle on erilaisia esteitä, joiden enimmäiskorkeus on 100cm, hiihtäjälle yksittäisiä 1,5 metrin korkuisia hyppyreitä, kolmen hyppyriin sarja ja tarkkuuseste, jossa hiihtäjän täytyy osua kapeaan väliin, joka on jätetty hevoselle hypättäväksi tarkoitettun esteen keskelle. Koko valjakolle tarkoitettuja esteitä on mm. olkimatosta tehty kitkaeste ja pujottelu.

Hiihtoratsastuksella on pitkät perinteet Suomessa. Aiemmin se oli armeijan tapa kuljettaa nopeasti suuriakin joukkoja paikasta toiseen. Yhden hevoson perässä oli yhdestä neljään hiihtäjää tien kunnon ja kelin mukaan. Myöhemmin siitä muodostui kilpaurheilulaji ja mukaan tulivat esteet. Esteet mukailevat tilanteita, joita maastossakin voi tulla vastaan, kuten kaatuneet puunrungot ja heinäiset lumettomat alueet.

Kenelle laji sopii?

Hiihtoesteratsastus sopii oikeastaan kaikille. Usein Nuukсион kilpailuissakin on ollut mukana niin tunti-ratsastajia ja tuntihevosiä kuin ratsastuksen ammattilaisia ja kilpahevosiä. Kaikki valjakot kilpailevat keskenään samassa luokassa, mikä kertoo lajin luonteesta jo paljon. Tärkeintä lajissa on nimittäin valjakon jäsenten välinen yhteistyö. Aivan kokemattoman ratsastajan laji hiihtoesteratsastus ei silti ole, sillä hevoset yleensä kuumenevat kaksintaistelutilanteessa ja voivat olla hankalia hallita ja esteetkin ovat kohtalaisen suuria. Hiihtäjällä on merkittävä rooli, hevoson nopeus tai ratsastajan taidot eivät paljon merkitse, jos hiihtäjä jää matkan varrelle kaaduttuaan hyppyriissä. Ratsukko saa noutaa kyydistä jääneen hiihtäjän ja ajanotto päättyy vasta, kun hiihtäjä on ylittänyt maaliinjan.

Kenttäratsastajat ovat hiihtoesteratsastuksessa usein hyviä, ehkä sa-

mantapaiseen menoon tottuneiden hevosten, ehkä rämäpäisten ratsastajien ansiosta. Kokeneet hiihtoesteratsastusvaljakot menestyvät kilpailuissa yleensä parhaiten. Tällä kertaa tosin kolmanneksi tulivat hienosti ensikertalaiset kimoruuna Balder ja Minna Haikarainen hiihtäjänään Risto Alkunen ajalla 2:05. Voiton taas veivät useasti hiihtoesteratsastuskisoihin osallistuneet Welldone ja masteropettaja Pirkko Hannula hiihtäjänään Jarno Lehtoranta ajalla 1:53. Toiseksi tulivat voittajille vain sekunnin hävinneinä Gril ja Mirka Nyysönen hiihtäjänään Christoffer von Knorring.

Nuukсион kilpailujen järjestäjät kehottavat kaikkia kokeilemaan rohkeasti hiihtoesteratsastusta. Se on hevosellekin mukavaa vaihtelua. Kilpailuihin kannattaa osallistua ennakkolulottomasti, rataakin pääsee harjoittelemaan etukäteen kilpailuja edeltävinä päivinä. Tärkeintähän ei ole voitto vaan hauska kilpailu! •

Aleksi Autere uskaltautui kisaan minisuksilla. Mia Autere ja Tintangel joutuivat pitämään hiihtäjää tarkasti silmällä, sillä minisuksset osoittautuivat yllättävän vaikeiksi välineiksi vauhdikkaassa menossa.

Neljänsiksi sijoittuneet Djinnjinn, ratsastaja Nora Virta ja hiihtäjä Jussi Mikkonen suorittamassa oljista rakennettua kitkaestettä.

